

SAMFELAGSSTEVNA Í EBENEZER

Endamálið er at styrkjast í náðini

Fyrra partin í november mánaða á hvørjum ári stevnir nógv fólk til Havnar á samfelagsstevnu hjá Ebenezer samkomuni. Hetta er síður, sum hevur verið afturvendandi í næstan sjeyti ár, og fyri tey, sum koma saman, kennist hetta sum høgtíðardagur.

Bróðrasamkomurnar í Føroyum eru ikki sambundnar í formligum landsfelagsskapi. Hver samkoma hevur ábyrgd fyri sær sjálvari, og tað er samkoman í Ebenezer, sum í hesum forinum bjóðar øllum hinum samkomunum og Føroya fólki annars til samfelagsstevnu.

Samfelag og evangelið

Hvat er endamálið við slikari stevnu, spyrja vit Jukim Olsen, sum hevur sína dagligu gongd í Ebenezer, og hann greiðir soleiðis frá:

— Tað liggur í navninum samfelagsstevna. Tað vil siga, at fólk við felags trúgv koma saman og hava felagsskap hvør við annan. Trúarfelagsskapurin byggir á evangeliska boðskapin, soleiðis sum hann verður settur fram í Nýggja Testamenti, har ævigt liv verður boðað við áliti á Kristus og úttan menniskjaverk.

Tað verður kallað náðin evangelium, og vit kunnu siga, at felagsskapurin botnar í gleðini

um náðina. Í Hebreabraevinum verður sagt, at tað er gott, at hjartað verður styrkt við náðini, og hetta er soleiðis. Við at áminna og uppmuntra hvønn annan fáa vit nýggja styrki til gerandisdagin.

Hóast samfelagið verður sett fremst, so eigur evangeliski parturin ikki at verða gloymdur. Tað vil siga, at gleðiðskapurin verður boðaður við tí fyrri eyga, at fólk skulu gerast varug við sína upprunliga stöðu, og hvussu Guds kærleiki fevnir um hvønn einstakan. Hetta er ikki minni týðandi, tí ein samkoma, sum ikki boðar evangelið, hon er ikki nýtestamentlig samkoma.

Annan týðning enn fyrr

Men hevur slik stevna sama týðning í dag, sum hon hevur havt fyrr?

— Tað hevur hon ikki, men vit leggja framvegis stóran týðning í hana, tí bjóða vit aftur og aftur til stevnuna.

Fyrstu árin vóru merkt av litlum sambandi oyggjanna millum. Tá skipini vóru komin aftur seinna partin av septembri, og alt arbeiðið í sambandinum var fingið frá hondini, varð samfelagsstevnan hildin. Hetta var kanska einasta ferðin á árinum, tey sóust, sum komu saman á samfelagsmøtum.

Vit kunnu ímynda okkum, hvønn týðning tað

hevur havt fyri menn, ið gjøgnum summarið einsamallir ella saman við einum ella tveimum øðrum øðrum hava roynt at framborið Guds orð umborð á sluppunum, at teir eftir lokið stríð kundu koma saman við nógnum av sinum javnlíkum.

Fyrr var tað soleiðis, at teir lögdu stevnuna at vera eina viku, tá tað var harður streymur. Vit hugsa ikki í sama mun um hetta longur, og hetta gevur kanska ábendingar um samfelagsbroytingarnar.

Skipslivið og útróðurin eru ikki skipað, sum fyrr, og samferðslan ger, at fólk hittast nógvt tittari. Men vit leggja stóran týðning í samfelagið, og vit merkja, at tað gera tey eisini, sum koma til Havnar hesar dagarnar. Ikki minst seta vit pris uppá, at gestirnir vitja inn á gólvíð hjá okkum.

Nútiðin ber í sær, at fólk fara heiman í frá til tiltøk, sum eru avbygd og koyra heim til hús at sova. Í innbjóðingini til samkomurnar er undirstrikað, at vit seta stóran pris uppá, at tey, sum koma, bógva hjá okkum í samkomuni í Ebenezer.

Í sambandi við týðningin av samfelagsstevnunum, rennur mæð oft í huga eitt ørindi, sum Jóan Petur uppi í Trøð ella I.P. Gregoriussen yrkir í »So harður er streymur í Føroya firði«:

Her fólki samlast á fundum fegin, her kennningar motast, her norist gleðin hjá fólki í Føroyum; og minnini góð berast fram, gera sinni fró og livlig í Føroyum.

At minnini góð verða borin fram og at gleðin norist, tað kann sigast um samfelagsstevnuna, bæði fyrr og enn í dag.

Nógv tilrættalegging

Hvussu leggja tit stevnu fyri so mongum luttakurum til rættis?

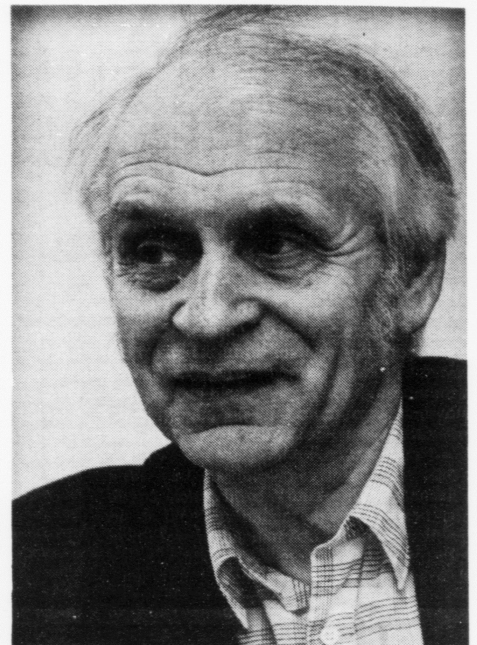
— Vit kunnu býta tilrættaleggingina í tveir partar: tann, sum beinleiðis viðvíkur tí, ið fer fram á fundinum og so tað, ið er neyðugt afturat.

Taka vit fyrst andaliga partin, so eru vit av tí sanføring, at hin livandi og altvaldandi Gud er og lönir teimum, sum søkja hann. Tí verður nógvið upp undir slíka stevnu, bæði heima við hús og eisini í samkomunum. T.d. hava vit í fleiri vikur havt bønarmøti í Ebenezer hvønn morgun millum klokkan sjei og átta á morgni og aftur seinna partin.

— Vit kenna eisini ábyrgd yvirfyri at tilrættaleggja hvørt einstakt møti. Hetta hevur ikki verið tað, ið hevur eyðkent vanligu møtin hjá samkomunum í Føroyum mest, men síðan eina ferð í fimtiárunum hevur samfelagsstevnan í Ebenezer verið alt meira tilrættalegd.

Leikmenninir

— Vit hava heitt á menn, sum vanligu framhaldta Guds orð kringlandið, um at vera til reiðar. Summar á uppbyggingarfundinum um morgnarnar og seinnapartarnar og aðrar á evangelisku fundinum um kvöldarnar. Trúboðarnir, sum virka í sam-

Jukim Olsen: Samfelagsstevnan hevur framvegis stóran týðning

komunum, verða nýttir í stóran mun við slík høvi.

— Eg minnst frá minum yngru árum, at tað hevði stórt árin á meg og onnur við, tá vanligir verkamenn bóru boðskapin fram. T.d. verður hugsað um Julius á Viðareidi, sum búið í Klaksvík og var útróðarmaður og Jóan Carl í Leirvík og Edvard í Svinoy, sum eisini baldust á sjónum.

Slikir vóru leikmenn í orðsins sanna týðningi. Samfelagsbroytingarnar seinnu árin við øktari skúlagongd hava gjørt, at tað ímillum teirra, ið bera orðið fram, er longri millum teir, sum eru seg sjálvi, um eg so má siga. Tað tykist sum vit verða alt meira skorin eftir sama leisti.

— Og so skulu vit ikki gloyma sangkórini, sum venja við stevnuni fyri eyga. Felagskór úr Ebenezer, Betesda í Klaksvík, Siloa í Fuglafirði og Nebo á Toftum við einastaðni millum 150 og 200 sangarum er við til at seta serligan dám á. Tey syngja vanligu hálvan tíma undan hvørjum fundi, einar tveir ella tríggjar sangir undir fundinum og so aftur, meðan fólkið fer út.

Leiga ítróttarhøllina

Hin parturin av fyrireikingini er m.a. at fáa høli til vegar, tekniskar fyrireikingar og so alt tað, sum verður syrgt fyri heima við hús.

Ebenezer rúmar meira enn 1000 fólki, men tað eru longu mong ár síðani, at fólkið, sum savnast um

vikuskiftið, ikki rúmaðist har. Tí verður ítróttarhøllin á Hálasi leigað leygardag og sunnudag.

Stóran dentur verður lagdur á, at hoyrlikindini eru góð, og teknikarnir syrgja eisini fyri, at ljóðið kann sendast av landinum. Kristnastova í Keypmannahavn og Malta í Hirtshals fáa okkurt beinleiðis niður, og so hevur Útvarp Føroya í fleiri ár beinleiðis varpað seinasta fundin út. Hann er sunnukvöldið kl. 19.

Nógv fólk kemur til Havnar, og nógvið verður gjørt burtur úr at sýna blíðskap. Tað vil siga, at nógvið stákan er við hús. Millum seinnaparts- og kvöldfundin leygardagin verður nátturði bjóðaður í ítróttarhøllini til øll, sum hava hug at vera við, og tað krevur sitt. Friggjakvöldið og leygarkvöldið hevur ungdomurin opið hús í Ebenezer, og í sambandinum eru eisini fyrireikingar.

— Tibetur eru tað nógvar hjálpsamar hendur, so tað praktiska plagar at ganga væl. Tað eru vit takksom fyri, sigur Jukim, sum enn eina ferð leggur afturat, at øll eru hjartaliga vælkomn til fundirnar, sum verða í ítróttarhøllini á Hálasi dag og í morgin, bæði seinnapartarnar og um kvöldið.

Síðani 1924 hevur samkoman Ebenezer bjóðað til samfelagsstevnu